

ת"פ 36091/07/15 - מדינת ישראל נגד מחמוד נאזל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 36091-07-15 מדינת ישראל נ' נאזל(עציר)

בפני כבוד השופטת מיכל ברנט
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מחמוד נאזל (עציר)

הנאשם

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד טלי קרת

ב"כ הנאשם עו"ד גיורא זילברשטיין

הנאשם הובא על ידי שב"ס

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של נשיאת והובלת נשק ואביזר לנשק שלא כדין, עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977, הסתייעות ברכב לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961, נהיגת רכב מנועי ללא רישיון, עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, נהיגה בזמן פסילה, עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

2. מעובדות כתב האישום עולה כי רכב מסוג BMW מ.ר. 16-663-62 (להלן: "הרכב"), הרשום בבעלותו של טימור רוסנוב נמכר ביום 5.7.15 על ידי חברו ושותפו של טימור, ממדוך - לאחר בשם בסאם שיק עיסא, וזאת עבור הנאשם.

הרכב נמכר בסך כולל של 210,000 ₪, אשר 160,000 ₪ מתוכם שולמו במזומן במועד מסירת הרכב ונותר חוב של 50,000 ₪.

הרכב נמסר על ידי בסאם לנאשם אף שהלה מעולם לא הוציא רישיון נהיגה ובמועד הרלבנטי לכתב האישום היה בפסילה מלהחזיק רישיון נהיגה על פי החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה בת"פ 4164-01-13.

ביום 6.7.15 בסמוך לשעה 02:00 לפנות בוקר נסע הנאשם ביחד עם אחר ברכב בכיכר הממוקמת בכניסה לכפר ברא, לכיוון כיכר חורשים, כשהוא נושא כלי נשק ואביזרים לנשק שלא כדין.

רכבו של הנאשם, שנסע במהירות מופרזת, עורר את חשדם של השוטרים עמירם בר ומאור פדלון, אשר היו בסיוור שגרתי במקום ונסעו בניידת משטרתית עם אורות כחולים דולקים, ובשל חשדם החלו לעקוב אחרי הרכב.

הנאשם והאחר, שהבחינו בשוטרים, החלו להימלט מהשוטרים במהירות מופרזת. בסמוך לשביל עפר המוביל לשטח מיוער הבחינו השוטרים ברכב נעצר. מהרכב ירד האחר, אשר ניגש לשרשרת החוסמת את הכניסה לשטח המיוער. אז, הנאשם יצא מהמושב האחורי של הרכב, ניגש למושב הנהג והחל בנסיעה כשהוא מותיר את האחר במקום. השוטרים נסעו אחרי הנאשם עד אשר עצר את רכבו, הותיר את מנוע ואורות הרכב דולקים, ירד מהרכב ונמלט רגלית. השוטרים המשיכו לרדוף אחרי הנאשם עד אשר נעלמו עקבותיו.

בחיפוש ברכב נמצא על המושב האחורי קרטון שהכיל, בין היתר, כלי נשק ואביזרים לנשק הכוללים 10 אקדחים מסוג קולט 0.45 ועשר מחסניות תואמות - אחת לכל אקדח.

ביום 7.7.15 התייצב הנאשם בתחנת המשטרה ונעצר.

הטיעון לעונש

3. במועד בו הודה הנאשם בעובדות כתב האישום, הודיעה ב"כ המאשימה כי בכוונתה להגיש חוות דעת לעניין עבירות הנשק במסגרת הטיעון לעונש, וכן כי בכוונתה לעתור לחילוט הרכב, כפי שצוין אף בשולי כתב האישום. דא עקא, במועד הטיעון לעונש התקיימה שביתת פרקליטים, ולא נשמעו טיעוני המאשימה.

4. ב"כ הנאשם בהגנותו הפנה את בית המשפט לגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם, ולעונש מאסר מותנה בר הפעלה בעניינו, שהושת עליו בת"פ (שלום פתח תקווה) 4164-01-13.

5. מטעם הנאשם העידה דודתו, הגב' פוזיה ריאן, אשר מסרה כי אחותה - אם הנאשם - נרצחה בשנת 1994, בעקבות סכסוך של האב, והותירה חמישה פעוטות, אשר הסתובבו ברחובות קלקיליה עד שהדודות לקחו את הילדים אליהן. הנאשם היה כבן שלוש בזמן הרצח והיה בידי אמו כשזו נרצחה, ולאחר מכן סבל מסיוטים בלילות, התקשה לקבל את אבדן אמו, והעדה טיפלה בו כאם.

כמו כן הוגש לעיוני מכתבו של ראש מועצת כפר ברא, מר עאסי מחמוד, בו תאר את הטרגדיה שעברה על משפחת הנאשם וביקש להתחשב בנאשם ולהקל בעונשו על מנת לסייע לו להשתקם.

6. ב"כ הנאשם עמד על כך שעברו הפלילי של הנאשם אינו חמור, וברובו נצבר עת היה הנאשם נער. הנאשם, שעצור מזה 9 חודשים, התייצב במשטרה, הודה ולקח אחריות על מעשיו, ועל כן ביקש ב"כ הנאשם להתחשב בהודאתו ובחסכון בזמן שיפוטי, כמו גם בעובדה שנהג מטרים ספורים בלבד, ולהורות כי עונש המאסר המותנה יופעל בחופף לעונש בתיק זה.

ב"כ הנאשם עמד על נסיבותיו האישיות, על אבדן אמו בגיל צעיר ועל נטישתו על ידי אביו, על הקושי הנפשי בו גדל ועל ניסיונותיו להשתלב בעבודות נורמטיביות.

ב"כ הנאשם עתר להשית על הנאשם עונש מתון, ברף התחתון במתחם שנע בין שנה לשלוש שנות מאסר בפועל.

כתימוכין לעתירתו הפנה לאסופת פסיקה, אשר אסקור את חלקה הרלבנטי בלבד:

א. **ע"פ 6210/13 אסף גונן נ' מדינת ישראל** - המערער קיבל מטען חבלה אותו התכוון למכור לאחר, ביחד עם מטען נוסף, הורשע בשתי עבירות של נשיאה והובלה של נשק ונדון ל-30 חודשי מאסר בפועל. יודגש, כי ההרשעה נעשתה במסגרת הסדר טיעון בגדרו הגבילה המאשימה את עתירתה העונשית ל-36 חודשי מאסר בפועל.

ב. **ע"פ 5713/10 יהושע אקרמן נ' מדינת ישראל** - המערער החזיק בביתו לבנת חבלה ואצבע חבלה (אותן הביא לביתו שותפו שהיה קצין בקבע) ומסרן לאחר, והורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירת החזקת נשק בלא רשות על פי דין. המערער צעיר ללא עבר פלילי, בן למשפחה נורמטיבית ששרת שרות צבאי מלא. תסקיר שירות המבחן בעניינו היה חיובי והמליץ על הטלת מאסר שירות בעבודות שירות. המאשימה הגבילה עצמה בעתירתה העונשית ל-12 חודשי מאסר בפועל, בית המשפט המחוזי הטיל על המערער 9 חודשי מאסר בפועל ובית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש.

ג. **ע"פ 1332/04 מדינת ישראל נ' יצחק פס ואח'** - המשיבים הובילו ברכבם 8 לבנות חבלה שנגנבו מצה"ל והורשעו בעבירות נשיאת נשק וקבלת נכסים שהושגו בפשע. בית המשפט המחוזי הטיל עליהם 15 חודשי מאסר בפועל, ובית המשפט העליון עמד על החומרה המיוחדת שיש בעבירות ובצורך להרתיע מנפיצות התופעה העבריינית של החזקת נשק חם ונשיאתו, ועל כן החמיר בעונשם של המשיבים והעמידו על 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט העליון עמד על כך שמידת העונש המוטל בגין עבירות בנשק מושפעת מפוטנציאל הסיכון הרב הטמון בנשק המוחזק שלא כדין ומהעברתו מיד ליד ללא פיקוח.

"בבוא בית המשפט לגזור את הדין בעבירה של החזקה ונשיאה של נשק עליו להתחשב בנסיבות שבהן באה לידי ביטוי החומרה המיוחדת שבעבירה. בית היתר, ייתן בית המשפט דעתו על סוג הנשק המוחזק שלא כדין, על כמותו, על התכלית שלשמה הוא מוחזק ועל הסכנה המוחשית שיעשה בו שימוש..." (כבוד השופט בייניש בע"פ 1332/04).

ד. ע"פ 3072/07 מדינת ישראל נ' עבד אל חפיו ואכד - בשל גיבוש עסקה למכירת שני אקדחים לסוכן משטרת ומסירת האקדחים לאחר נדון המשיב ל-15 חודשי מאסר בפועל, ובית המשפט העליון החמיר בעונשו והעמידו על 24 חודשים.

ה. ת"פ (מחוזי באר שבע) 17237-02-12 מדינת ישראל נ' אסולין ואח' - הנאשמים נשאו ברכב מטען חבלה והורשעו בעבירות קשירות קשר לפשע, נשיאה והובלה של נשק והסתייעות ברכב לביצוע פשע. בית המשפט המחוזי מצא כי המעשים דרשו תכנון מוקדם והיערכות, כי חומרת העבירה מקורה בכך שהיא נועדה לאפשר ביצוע של עבירות אחרות שמעצם טבעו של הנשק כרוכות באלמות או בהפחדה, וכי יש לתת משקל בכורה לאינטרס הציבורי ולהגנה על הציבור בשל הסכנה הרבה הנשקפת מטיב עבירות אלה לחיי האדם ולביטחון הציבור, כמו גם לצורך בהרתעת עבריינים מלבצע עבירות דומות, בשים לב לפוטנציאל הקטלני הגלום בעצם השימוש בנשק ובשים לב למצב הביטחוני. לאור האמור נקבע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות המקרה נע בין 30 חודשי מאסר ל-5 שנות מאסר, והושתו על הנאשמים 30 חודשי מאסר בפועל.

7. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו.

דין והכרעה

8. הנאשם נסע עם אחר ברכבו ונשא עשרה אקדחים ועשר מחסניות תואמות. כפי שצוין לעיל, כמות כלי הנשק וטיבה הינה נסיבה בעלת השפעה על מידת העונש, וכמותם הגדולה של האקדחים והתחמושת בענייננו מהווה, כשלעצמה, נסיבה מחמירה.

הסיכון הטמון בכמות כה גדולה של כלי נשק ובתחמושת המתאימה להם ברור, השימוש בהם אינו יכול להיות מיועד למטרות חיוביות, אלא למטרות פליליות או ביטחוניות, ואין ספק כי ערנותם של השוטרים במקרה זה מנעה ככל הנראה פגיעות רבות בנפש ו/או ברכוש.

עוד יוטעם, כי לא הוצג לבית המשפט כל הסבר מטעם הנאשם לנסיבות נשיאת כלי הנשק והתחמושת, וברי שהמעשים האמורים הצריכו תכנון מוקדם והערכות מצד הנאשם והאחר.

אם לא די באלה, לאחר שנתבקשו לעצור על ידי השוטרים, ניסה האחר להימלט על ידי כך שנסע במהירות מופרזת, ולאחר שירד מהרכב פתח שער לשטח מיוער. בשלב זה עבר הנאשם ממושב הנוסע האחורי למושב הנהג ומילט עצמו בנסיעה מן המקום, עד שנטש את הרכב ונמלט רגלית, זאת אף שהיה פסול לנהיגה על פי פסק דין של בית משפט.

9. בע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' עבד אלכרים סלימאן סקרה כב' הש' ארבל את מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות נשק ואת מגמת ההחמרה שחלה בעונשי המאסר הנגזרים על נאשמים בעבירות נשק (עבירת הסחר בפרט, אך גם ביתר עבירות הנשק). לדבריה:

"הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות נשק, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה (ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (5.6.2013))....המציאות בארץ המתבטאת בזמינותו של נשק חם ורב עוצמה שיש עימו פוטנציאל להסלמת האלימות העבריינית, מחייבת מתן ביטוי עונשי הולם שירתיע באופן ממשי מהחזקת נשק בכלל ומשימוש בו בפרט" (ע"פ 2918/13 דבס נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (18.7.2013)). "

כבוד השופטת ארבל סקרה מקרים דומים אשר בכולם נשאו צעירים נורמטיבים כלי נשק בודד (טעון או לא טעון) ונגזרו עליהם עונשי מאסר בני כ- 20 חודשים (ע"פ 2892/13 עודתאללה נ' מדינת ישראל; ע"פ 4329/10 אסמאעיל נ' מדינת ישראל; ע"פ 5220/09 עוואודה נ' מדינת ישראל; ע"פ 3300/06 אבו סנינה דובר בנשיאת נשק על רקע של הגנה עצמית. כב' השופטת ארבל דחתה את הערעור אולם הדגישה כי עצם נשיאת נשק בציבור שלא כדין, ובפרט על-ידי אדם שאינו מיומן החושש כי ימצא עצמו במצב בו יאלץ להגיב לתקיפה או לאיום, יש בה סיכון לשלום הציבור ולביטחוננו.

10. בעניינו, בשים לב לכמות כלי הנשק ולתחמושת התואמת, להיעדר הסבר לנשיאת הנשק, ולנהיגת הנאשם בזמן פסילה, לא מצאתי לאמץ את המתחם שהוצע על ידי ב"כ הנאשם, באשר מדובר במתחם נמוך שאינו לוקח בחשבון את מכלול השיקולים הרלבנטיים כאמור, ומצאתי כי מתחם העונש ההולם נע בין 4.5 שנות מאסר ל - 7 שנות מאסר לריצוי בפועל.

11. אשר לקביעת העונש בתוך המתחם, יש לתת את הדעת מחד לנטילת האחריות מצד הנאשם, שבאה לידי ביטוי במקרה זה הן בהתייבבותו במשטרה והן בהודאתו במשטרה ובבית המשפט, לגילו הצעיר של הנאשם ולנסיבות חייו הטראגיות מאז נרצחה אמו בעודו כבן 3 שנים. לחובת הנאשם נשקל עברו הפלילי. כפי שעולה מגיליון הרשעותיו הקודמות, לחובת הנאשם 3 הרשעות קודמות, אחת מהן בבימ"ש לנוער (בגין עבירות רכוש - התפרצות, חבלה וגניבה מרכב), בגינה נדון לשלושה חודשי עבודות שירות, והאחרות בגין עבירות רכוש, סמים ונהיגה ללא רישיון ובזמן פסילה, בגין ריצה עונשי מאסר בפועל. מעיון בגזר הדין בעניינו של הנאשם (ת"פ (שלום פתח תקווה) 4164-01-13) שניתן בחודש יולי 2013 עולה כי הוטלה על הנאשם שנת מאסר בפועל בשל עבירות נהיגה בפסילה, ללא רישיון וללא ביטוח, שימוש ברכב ללא רשות והחזקת סם לצריכה עצמית, וכי תלויים כנגדו 7 חודשי מאסר מותנים ברי הפעלה בתיקנו בגין עבירות התעבורה שבהן הורשע.

12. לאור האמור, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 שנים לריצוי בפועל מיום מעצרו של הנאשם 7.7.2015

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי מת"פ 4164-01-13 יופעלו חלקם בחופף וחלקם במצטבר לעונש זה, כך שבסה"כ ירצה הנאשם 5 שנים ו- 4 חודשי מאסר בפועל.

ג. 10 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה בנשק או עבירת אלימות מסוג פשע.

ד. 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה של אלימות מסוג עוון, עבירה של הסתייעות ברכב לביצוע פשע, עבירה של נהיגת רכב מנועי ללא רישיון, עבירה של נהיגה בזמן פסילה, או עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

ה. קנס בסך 6,000 ₪, או 60 ימי מאסר תמורתו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד ניסן תשע"ו, 02 מאי 2016, במעמד הצדדים הנ"ל.